

Onze vader

een kort familiedrama

door Jasper Sprengers

Personages:

Max Bentinck	een rijke vastgoedmakelaar, half de veertig
Abel Bentinck	zijn jongere broer
Giselle	een sjieke prostitué, half de twintig.

Locatie:

De huiskamer van een luxe appartement. Er staan een tweezitsbank en een salontafel met daarop een telefoon met antwoordapparaat, enkele flessen drank en glazen, en een afstandsbediening.

Giselle zit op de bank. We horen Money for Nothing van Dire Straits.

GISELLE

(richting coulissen)

Je boft dat ik nog tijd voor je had vanavond.

Max komt binnen met een fles champagne en twee glazen.

Champagne! Heb je wat te vieren?

MAX

Met jou altijd, Giselleke.

Schenkt in. Hij toast haar.

GISELLE

wijst op een schilderij

Wat heb je dáár aan de muur hangen?

MAX

Cadeautje van een zakenrelatie. Spuuglelijk ding, maar hij komt hier vaak over de vloer, dus kan ik het moeilijk op de plee hangen. Daar is-ie te waardevol voor. Die relatie.

Fabricio – mijn Italiaanse *interior decorator* – zou het besterven “alse hai diete zagge”.

GISELLE

Ik krijg het altijd koud hier. Doe eens wat meer aardetinten.

Terracotta bruin en retro-oranje zijn weer helemaal hip.

MAX

Hip? Ja, voor de generatie die nooit op eencorduroybank naar *Wie van de Drie* heeft gekeken. Doe mij maar het koele wit van mijn eigen designhomo. Mijn substituuut voor een eigen smaak.

GISELLE

Weet je nog wel wat je zelf mooi vindt?

MAX

Ik vind jou mooi.

GISELLE

Je hele smaak is gekocht.

MAX

Maar niet alles is te koop.

Giselle knikt instemmend en nipt van haar glas

Bollinger Blanc de Noirs uit 97. Alleen het beste is goed genoeg voor de ondernemer –

Giselle onderbreekt Max door zijn stropdas los te knopen.

Mag ik het zonder doen?

GISELLE

Max, stoute jongen!
Nou, vooruit. Big spender.

MAX

En zoenen –

GISELLE

Don't push it!

Ze gaat verder met haar verleidingskunst. Op de stereo klink Walk of Life.

Konijntje, je mag me vies maken, maar doe effe een ander cd'tje. Dit is *so not sexy*.

MAX

Dire Straits! Dit is een klassieker.

Hij zet de muziek nog een beetje harder

GISELLE

Ouwe lul die je bent.
Je hebt tot half negen, want ik wil straks nog wel hier douchen.
Ik kan moeilijk plakkerig op mijn volgende afspraakje komen, mm?

MAX

Mijn duifje, waar is je romantiek?

Beginnt zijn overhemd uit te trekken. De telefoon gaat.

Shit.

GISELLE

Laat gaan.

Ze trekt Max bovenop zich. Het antwoordapparaat slaat aan.

“Dit is Max Bentinck junior. U kunt een bericht achterlaten en dan bel ik u terug.”

Abels stem:

“Max, dit is Abel. Neem alsjeblieft op als je er bent. Ik ben onderweg en over een paar minuten bij je. Ik hoop dat je thuis bent. Pa is dood”

MAX

Wat!?

springt op en neemt de telefoon op

Abel? ... Kut.

GISELLE

Bel hem terug.

MAX

Ik heb z'n nummer niet!

Max zet de muziek af en speelt het bericht terug.

MAX

Pa is dood?

Korte stilte

GISELLE

Ik kan jullie beter alleen laten. Ik ga wel.

MAX

Blijf nog even. Alsjeblieft. Tot Abel er is.

GISELLE

Ik weet 't niet ... Bel me anders.

MAX

Giselle, ik ga echt niet huilen. Ik wil gewoon niet alleen zijn nu.

GISELLE

Eventjes dan.

Ze gaat naast Max zitten. Hij omhelst haar innig en probeert te zoenen. Ze wurmt zich los.

MAX

Ik ben gek op je! Heb jij dat verdomme nog niet door?

GISELLE

Wat haal jij je in je hoofd? Gekke, romantische man.

Dit is een spelletje. Voor twee keer per maand. En tweehonderd euro.

MAX

Giselle!

GISELLE

Ik heet gewoon Hanneke. En wat jij wil verkoop ik niet.

Ik wil dat je me niet meer belt.

Loopt weg. Max trekt zijn portefeuille

GISELLE

Nee!

MAX

Steekt haar een paar biljetten toe

Neem. Hoer.

Giselle snelt de kamer uit. Woedend verscheurt Max het geld.

Lange stilte. Hij leegt een groot glas whiskey.

De deurbel gaat. Max werkt de papiersnippers haastig weg en trekt zijn overhemd aan.

Hij gaat af en keert terug met Abel.

Ik kon het niet geloven.

ABEL

Ik weet het.

MAX

Zomaar ineens?

ABEL

Ja.

MAX

Wil je ook een whiskey?

ABEL

Doe maar.

MAX

schenkt Abel en zichzelf een glas in. Abel trekt zijn jas uit

Was het zijn hart?

ABEL

Ja. In zijn slaap. Hij was op vakantie.

MAX

O. Met Harriet?

ABEL

Wie anders?

MAX

Waar?

ABEL

In Maleisië...

MAX

Maleisië!?

ABEL

Harriet is erg overstuur, kun je nagaan. En ze moet van alles regelen voor de terugreis. Ze kan elk moment bellen.

legt zijn mobieltje voor zich op tafel.

MAX

Kunnen wij iets doen, nu? Heb je de verzekering al ingeschakeld?

ABEL

Ik ... wil nog even op haar telefoontje wachten.

Stilte

MAX

Verder alles goed, thuis?

ABEL

Naar omstandigheden. Onze Jurgen is vandaag jarig.

MAX

Gefeliciteerd. Laat me raden. Tien?

ABEL

Dertien.

MAX

Dertien alweer. Wat vliegt de tijd.

We zijn wezen. Gek idee. Alla, we hebben nog een mooie jonge stiefmoeder.

ABEL

Max, alsjeblieft. Onze vader is dood.

Stilte

Er is een probleem.

MAX

Een probleem?

ABEL

Met de terugreis. De autoriteiten liggen dwars. Het ziekenhuis houdt hem daar totdat alle paperassen in orde zijn. Volgens mij willen ze gewoon smeergeld. Walgelijk. Harriet is al twee keer bij de ambassade geweest, maar die werken voor geen meter mee.

MAX

Ho, wacht even. Autoriteiten, paperassen, ambassades? Wat gebeurt hier allemaal?

(argwanend)

Abel, hoe lang is pa al dood?

ABEL

Dinsdag.

MAX

Dinsdag? En hoe lang weet jij het al?

ABEL

Ook dinsdag.

MAX

Ik vond je al zo koel! Ik dacht, nou die houdt zich flink. Maar het is dus al gewoon drie dagen geleden. Ik ben drie dagen vaderloos en een telefoontje kan er niet af. Ja, pas als er iets betaald moet worden. Of gaat het daar niet om?

ABEL

“Ik ben drie dagen vaderloos”. Sinds wanneer ben jij ineens de familieman? Je wist niet eens dat je neefje vandaag jarig was, laat staan hoe oud-ie is geworden. Hypocriet.

MAX

O, omdat ik niet naar elke duffe verjaardag kom mag je me compleet negeren? Dit mes snijdt aan twee kanten, Abel. Wist je dat mijn scheiding er net door is? Na twee jaar. Twee klote jaren.

“Nee Max, dat wist ik niet, want dat interesseert mij namelijk geen ene reet.”

Wat een familie.

ABEL

Ik had je eerder moeten bellen, maar het was een gekkenhuis. Harriet is aan het einde van haar Latijn en die corrupte bende daar wil boter bij de vis.

MAX

(sarcastisch)

Natuurlijk. Hoeveel boter?

ABEL

Twaalfduizend dollar.

MAX

Dat betaalt de verzekering toch?

Abel geeft Max een brief

Wat is dit?

ABEL

Lees.

MAX

“uw uitvaartverzekering ... verzilveren ... inleg van dertienduizend gulden wordt overgemaakt”. Dit is van '95. Hij was gewoon niet meer verzekerd! Na mij de zondvloed! Wist jij hier van?

ABEL

Ik zweer het je, nee. Dit vond ik vanmiddag pas.
Transport komt op achtduizend dollar. Smeergeld vierduizend.
Harriet heeft dat geld niet, en ik ook niet.

MAX

Ik wist het. Je zal hier eens niet zijn om te bedelen. Jezus, Abel. Hoe durf jij *mij* hypocriet te noemen!

ABEL

Ja, ik kom bedelen voor de laatste eer aan een man die voor jou al tien jaar dood is. Denk jij dat ik er niet van kots om me zo voor jou te verlagen?
Als je me nu niet helpt is het afgelopen. Dan ben je voor mij net zo dood.

MAX

Negentien vijffennegentig... Dat is het jaar dat-ie met Harriet die wereldreis heeft gemaakt. Koud twee jaar na mama's dood. Godverdomme, de smeerlap.

ABEL

Had hij het met jou moeten delen soms? Jij en je soort bulkt er al van. Man, deze hele tent hier is één grote showroom van –

MAX

Zeg het dan ... hè ... Patser. Patjepeeër. Jij gaat mij NIET moreel de les lezen. Bij “mijn soort” kan ik me niet vertonen in een Skoda en een C&A-tje, dat weet je verdomd goed, maar jij wil alleen de buitenkant zien.

ABEL

Als we niet snel betalen –

MAX

We?

ABEL

Als jij niet betaalt stoppen ze hem daar in de oven. Krijgt Harriet een emmer as mee.

MAX

Opgeruimd staat netjes.

Abel wil hem slaan, maar Max weert hem af.

Laat hem maar komen. Max trakteert. We cremeren hem niet, hoor. Nee, we stoppen hem

gezellig dichtbij onder de grond. Kan ik nog af en toe op hem spugen.

ABEL

Wie ben jij? Wie ben jij!?

Lange stilte. Max gaat op de bank liggen.

MAX

(met geaffecteerde, softe stem)

Max, in deze sessie wil ik graag wat dieper ingaan op die zomervakantie in Portugal, waar je het de vorige keer over had. Is er toen in 1975 iets gebeurd dat je me wil vertellen? Ontspan je. Haal diep adem.

(als zichzelf)

We hadden een huisje aan de kust. Abel en ik sliepen op een piepklein kamertje met een stapelbed. Mama en hij gingen altijd te voet boodschappen doen in het dorp, twee kilometer verderop. Ik mocht nooit mee. Ik zat helemaal alleen met pa in het huisje. Nergens andere toeristen in de wijde omtrek. Je zat daar toen nog heerlijk vrij. Je kon keihard muziek draaien. Niemand die het hoorde. Je kon ook schreeuwen wat je wou. Gillen ... krijsen ... janken ... geen haan die er naar kraaide.

ABEL

Waar gaat dit naar toe?

MAX

Vond u, *doctor* Abel Bentinck, het nooit ... eigenaardig ... zonderling ... wellicht VERDACHT dat uw oudere broer nooit mee mocht?

(imiteert Abel)

Goh, edelachtbare, als u het zo brengt, ja ... misschien wel.

(zichzelf)

Een ander voorbeeld. Na de verhuizing naar Dordrecht in 1978 kreeg u beiden uw eigen slaapkamer. Max junior kreeg de zolder voor zich alleen. Dit was volgens uw vader beter, want – en ik citeer – “kleine Max wordt al een hele vent”. Maar liet Max junior niet meermalen weten dat hij liever bij u op de kamer sliep?

ABEL

staat op

Ik moet even wat frisse lucht.

MAX

Blijf zitten, *doctor* Bentinck. Straks na de copieuze koffietafel zal de rouwende meute getuige zijn van het stinkend lijk in de kast van wijlen professor emeritus Max Bentinck. Zijn gebrouilleerde zoon Max junior klapt uit de school over zijn trauma. Vroegtijdig ontmaagd door zijn bloedeigen –

ABEL

Hou op. Hou op.

MAX

(lacht schamper)

Jij ziet te veel Deense kwaliteitsfilms. Wat kan ik soms uit mijn nek lullen.

Nee, pa was een klootzak, maar geen pedofiel.

“Paido Filo: Ik heb het kind lief”.

Had pa zijn kinderen lief? Had-ie dat!?

ABEL

Jou niet.

MAX

Kaïn en Abeltje noemde hij ons als we weer eens ruzie hadden.

Abeltje, papa's oogappeltje, ging altijd vrijuit. Max kreeg de billenkoek.

Stilte

“Van iemand die mijn naam draagt verlang ik niets minder dan het allerbeste”. Dat zei die, toen ik van het gymnasium naar de HAVO moest. Niks kon ik daarna nog goed voor hem doen.

Stilte

We zijn onderneming van het jaar geworden. Vanmiddag gehoord.

Bentinck Vastgoedbeheer is nummer een.

Prijsuitreiking in de Ridderzaal, door Ruud Lubbers. Een interview in Elsevier.

“Van iemand die mijn naam draagt verlang ik niets minder dan het allerbeste”.

Hij had er bij moeten zijn ... Godverdomme ...

Hij had er bij moeten zijn!!

Abels mobiele telefoon gaat

ABEL

Harriet. Hoe gaat het nu? ... Ja, ik ben bij hem ...

Max trekt zwiĳgend zijn portefeuille en steekt Abel een credit card toe

... heb ik ... American Express ... De heer Max Bentinck ... vijf acht een twee ...
twee zes acht negen ... nul vijf nul twee ... vier drie twee een.

blackout

EINDE